

My personal story

R: And now the problem for me was how to take care of myself and the child because my father's business wasn't as flourishing as before and the income was less. (...) And I did not want to fall again under my father's authority. What to do. I didn't want to become a secretary. In general, offices were like a nightmare to me. So, my guardian angel came to my rescue. The School for Tourist Guides was created. I didn't feel like becoming a tourist guide. I wanted to become an artist. And I suffered throughout my life as a Guide. Because to be a Guide meant to be nothing. Because we didn't have any kind of status or profile. They called us escorts ... almost whores. At least behind our backs. My family and friends could not introduce me to people. To introduce a guide is like introducing a fly, so to speak. It's a nothing, something unpleasant. (...) So, I ask, "what does it mean to be a Guide?" And they tell me, "well you will take foreigners and show them around, tell them stories ...". So I thought, I know so many languages, I love museums, and art and everything, I long to travel ever since [name of husband] had locked me up for four years and nearly drove me crazy, I could socialize well with people, so this might be something for me, instead of going to an office. I went to the School for Guides. The Tourist Organization heard that there is someone who speaks German, and you couldn't even find a German-speaking fly here after the War, who is from a good family, with good manners ... And that was that. They grabbed me before I even finished the School and started me on some tours.

Greek

R: Και τώρα το πρόβλημα για μένα - ο πατέρας μου είπε εγώ θα σας φροντίζω, αλλά και του πατέρα μου η θέση δεν ήταν πλέον ανθηρή όπως πριν, διότι με το ενοικιοστάσιο, με τις πολυκατοικίες που είχε τα εισοδήματα λείψανε... Δεν πληρώνανε... δεν υπήρχαν πια ενοίκια και... η δουλειά στην Πόλη είχε καταστραφεί γιατί ο Τούρκος είχε βάλει το [ακατάληπτο] και μια τρομερή φορολογία που κατέστρεψε... τις μειονότητες. Λοιπόν και ο πατέρας μου άρχισε λιγάκι να αυτό. Και εεε εγώ δεν ήθελα βέβαια να ξαναπέσωω υπό την πατρική αυτή. Τι να κάνω τα... και τι θα 'κανα; Τι θα 'κανα. Να γίνω να κ... Δεν ήθελα να γίνω γραμματέ... Γενικώς τα γραφεία μου ήτανε εφιάλτης. Οπότε δούλεψε ο Αρχάγγελος που με προστατεύει, ή δεν ξέρω ή όποιες δυνάμεις ή η τύχη μου ή όπως θέλεις πέστο και δημιουργείται μια Σχολή Ξεναγών. Εκεί αρχίζουν τα καλά. Τα καλά εεε όχι ότι είχα όρεξη να γίνω ξεναγός. Εγώ ήθελα να γίνω καλλιτέχνης. Και σ' όλη μου την ξεναγική ζωή υπέφερα τρομακτικά απ' αυτή την ιστορία. Διότι... το να είσαι ξεναγός ήτανε να μην είσαι τίποτε [με έμφαση. Διότι δεν υπήρχε πριν τουρισμός. Δεν είχες κανένα προφίλ. Δεν είχες υπόσταση. Ξεναγωγό σε λέγανε, συνοδό σε λέγανε, μόνο... πουτάνα που δε σε λέγανε και θα σε λέγανε ασφαλώς... Κι από πίσω θα σε λέγανε. Λοιπόν. Και δεν μπορούσαν οι άνθρωποί μου να με συστήσουνε σε κάτι. Να συστήσεις μια ξεναγό είναι σα να συστήσεις μια μύγα ας πούμε..... ένα τίποτα ή μάλλον κάτι κακό, δυσάρεστο. Λοιπόν. Εν πάσει περιπτώσει... εγώ ρώτησα. Όχι! Μην μην κοιτάς τώρα. Μα τότε... τώρα δεν υπήρχε ξεναγός, δεν υπήρχε η έννοια του ξεναγού. [Χτύπημα των χεριών] Δεν υπήρχε η έννοια της κρουαζιέρας. Εμείς κάναμε την κρουαζιέρα, την... την... Κρουαζιέρες στο Αιγαίο... Λοιπόν... Κατάλαβες; Όπως λες τώρα "δεν είναι ωραία η κρουαζιέρα;" Ε ωραία είναι, αλλά τότε δεν υπήρχε. Δεν υπήρχε ούτε η έννοια. Υπήρχε μία ξεναγός, η κυρία Βελουδίου, η οποία ήταν ανέκαθεν και αυτή ήτανε και έμεινε ας πούμε. Αυτή ήταν από πριν τον πόλεμο. Τη σχολή του 29. Μετά το 21 γίνηκε η σχολή το 55! Και η Ελλάδα εντελώς ξηλωμένη. Λοιπόν. Και ρωτάω "τι θα πει ξεναγός;". Ε λέει "να παίρνεις τους ξένους, έρχονται άλλοι, πρέπει να τους πηγαίνεις να τους κάνεις"... Τώρα εγώ σκέφτηκα: γλώσσες ήξερα, τα μουσεία τ' αγαπούσα, την τέχνη και τα λοιπά. Για για ταξίδια λαχταρούσα και ο [όνομα συζύγου] μ' είχε κλείσει μέσα για 4 χρόνια και μ' είχε τρελάνει. Εεε με τους ανθρώπους είχα καλή επαφή και φθ... σκέφτηκα ότι παρά να κάνω κάτι άλλο ίσως αυτό να ήταν. Πήγα στη Σχολή Ξεναγών. Ακούει ο ΕΟΤ ότι υπάρχει γερμανόφωνος άνθρωπος - που δεν υπήρχε μύγα μετά τον πόλεμο καθώς καταλαβαίνεις. Και που είναι κι από σπίτι που λέγανε, δηλαδή έχει και τρόπους ας πούμε και δεν είναι... [Χτύπημα των χεριών] Αυτό ήταν. Μ' αρπάξαν πριν τελειώσει η Σχολή ...και με βάλαν κι έκανα κάποια tour [αναστεναγμός, χτύπημα των χεριών] και μου λένε [μικρή παύση] "κάτσε να μελετήσεις το χειμώνα" - με δικά μου λεφτά βέβαια.... Όλα [με έμφαση] με δικά μας! "Κάτσε να μελετήσεις την Κρήτη, τη Ρόδο και τη Σαντορίνη", όχι "και τη Δήλο" - την Κρήτη, τη Ρόδο και τη Δήλο - "για να σε βάλουμε απάνω στο πλοίο που σκοπεύουμε να κάνουμε".

[παύση της απομαγνητοφώνησης]

Metadata

OTHER TOPIC CATEGORIES: CHILDHOOD / FAMILY LIFE /
RELATIONSHIPS , EDUCATION, IDENTITY,
SOCIETAL CONTEXT, VIOLENCE

KEY ACTORS: self, tourism bureau

TAGS: breadwinner, marriage/co-habitation, choice, orientation, prejudice, (in-) dependence, ethnicity, resistance, ambition, career path, competences, family business, labour conditions, occupation/job, promotion/selection, salary/income/allowance, sanctions, urban context, abuse, psychological violence

Female, 90 Greece

Gender did matter